

روسپیگری، خشونت و اختلال استرس پس از سانحه (PTSD)

ملیسا فارلی، آیسین آیواران، ماراب کرومیرو، آفوک سزینگ

ترجمه : دکتر مهدیس کامکار

هدف از این مقاله اشاره به مقولاتی است که از ماهیت روسپیگری نشأت می‌گیرد. مهم‌ترین سؤال مورد بحث این است که آیا روسپیگری صرفاً یک شغل است و یا تجاوز و تعدی به حقوق بشر محسوب می‌شود؟

از دیدگاه مولفان مقاله، روسپیگره یک عمل خشن و وحشیانه نسبت به زنان است. این عمل ماهیتاً موجب صدمه و آسیب به فردی می‌شود که روسپی قلمداد شده است. طی مصاحبه با 475 روسپی (زن، مرد و وارونگی خواه Transgendered) در پنج کشور (آفریقای جنوبی، ایالات متحده آمریکا، ترکیه، تایلند و زامبیا) و ارائه پرسشنامه‌ای حاوی دو سری پرسش در مورد وجود سابقه کنونی یا قبلی خشونت فیزیکی و جنسی و امکانات لازم برای ترک روسپیگری، علائم و نشانگان اختلالات استرس پس از سانحه (PTSD) در این افراد بررسی و ارزیابی گشت.

یافته‌ها، خشونت قابل ملاحظه‌ای در زندگی تمام افرادی که در حال حاضر یا قبلاً روسپیگری می‌کردند نشان می‌دادند. در هر پنج کشور، 73 درصد حملات فیزیکی، 62 درصد تجاوز به‌عنف و 67 درصد ملامت‌های تشخیص PTSD را در طی روسپیگری تجربه کرده بودند و به‌طور متوسط 92 درصد مایل به ترک عمل روسپیگری بودند. این مطالعه مسئله نژادی و محل روسپیگری (خیابان، روسپی‌خانه، مراکز تلفنی، ...) را در نظر گرفته بود و علیرغم محدودیت در انتخاب نمونه، یافته‌ها حاکی از آن بود که صدمات روسپیگری وابسته به فرهنگ (culture – bound) نیست و به همین دلیل عمل روسپیگری به‌عنوان یک عمل خشونت‌بار و تعدی به حقوق بشر مورد بحث قرار گرفت.